

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. София, 07.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 31.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11584** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Т. Д. Д., в качеството на управител, срещу заповед № РД-01-910/08.10.2018 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /ИААА/, с която по т. 1 се отнема разрешение № 1401 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност (ПППТИ) на пътните превозни средства (ППС), както и списъка към него, издадено на [фирма]; по т. 2 се прекратява достъпа на А. Х. Б., В. Х. В., Ц. И. Й. и Т. Д. Д. до информационната система по чл. 147, ал. 9 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/; по т. 3 се заличават В. Х. В., Т. Д. Д., В. Т. Г. от Регистъра на председателите на комисии, извършващи прегледите и на техническите специалисти по чл. 148, ал. 9 от ЗДвП.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на административния акт, постановен при липса на компетентност на издателя на акта, допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона – осн. по чл. 146, т. 1-4 от АПК. Конкретните твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт се свеждат до това, че издателят на заповед № РД-01-910/08.10.2018г. Б. Р. не е бил надлежно овластен да издава административни актове и че са били налице нарушения на чл. 57 от АПК, свързани със срока за издаване на процесната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не изпраща представител
Ответникът – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, в съдебно заседание се представлява от юриск. И., който ангажира становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни В. Х. В., В. Т. Г., Ц. И. Й. и А. Х. Б. за съдебно заседание, редовно уведомен, не се явяват и не се представляват.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното:

Административното производство е образувано по повод постановление 1801/18 от 28.06.2018 г. на прокурор от Окръжна прокуратура С., с което е препратено по компетентност на ИААА сигнали за нарушения на „Т. – Д. и с-ие“.

Изготвен е доклад с рег. № 50-00-1055/28/30.05.2018 г. съдържащ данни за незаконосъобразни действия в контролен технически пункт /КТП/ на [фирма] ЕИК[ЕИК] с разрешение № 1401 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. В доклада са обективирани извършената на 30.05.2018г. служители на Областен отдел „Автомобилна администрация“ (ООАА)-С. тематична проверка на Т. – Д. и с-ие“ СД и тематична проверка на фирма - превозвач „К. Т.“.

В хода на проверката в КТП на [фирма] е установено както следва:

На 08.01.2018 г. В. Х. В. като председател на комисия и В. Т. Г. като член на комисия в КТП с разрешение № 1401 издават протокол № 15245657 за ПППТИ на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , марка/модел „Рено П. 450 18 ДХИ“, знак за техническа изправност № 14564213 и удостоверение за техническа изправност, които удостоверяват, че ППС е технически изправно, без то да е представено на преглед. От извършена проверка на цифрово - графичното изображение в ИС за цитирания ПППТИ е установено, че ППС с рег. [рег.номер на МПС] не е представено на ПППТИ, а вместо него е преминало ППС с рег. № СА 9320 с неустановени последни два символа.

В доклад с рег. № 50-00-1055/13/16.03.2018 г. е посочено, че при извършване на тематична проверка на фирма - превозвач „К. Т.“ контролните органи констатира, че на борда на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , на 08.01.2018 г. в Испания, К., еднолично е бил водачът С. С., притежаващ „карта на водача“ за дигитален тахограф № 0000000134447000 и за времето на извършване на ПППТИ от 19:22ч. до 19:40 ч. е регистриран период на „почивка“, както е установено от извършена справка в система „С.“. По време на извършване на ПППТИ на ППС с рег. [рег.номер на МПС] се е намирало в период на почивка.

На 08.01.2018 г. В. Х. В., като председател на комисия и В. Т. Г. като член на комисия в КТП с разрешение № 1401 издават протокол № 15245508 за ПППТИ на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , марка/модел „Волво ФХ 42 Б 3 450 СН“, знак за техническа изправност № 14564212 и удостоверение за техническа изправност, които удостоверяват, че ППС е технически изправно, без то да е представено на преглед. От извършена проверка на цифрово - графичното изображение в ИС за цитирания ПППТИ е установено, че ППС с рег. [рег.номер на МПС] , не е представено на ПППТИ. а вместо него е преминало ППС с предполагаема марка „Д.“ /предна лява врата/.

От тематична проверка на фирма - превозвач „К. Т.“ контролните органи констатира,

че на борда на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , еднолично е бил водачът Ц. Р., притежаваш „карта на водача“ за дигитален тахограф № 0000000069314001 и за времето на извършване на ПППТИ от 17:21ч. до 17:40 ч. е регистриран период на „почивка“, както е установено от извършена справка в система „С.“. По време на извършване на ПППТИ на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , се е намирало в период на почивка.

На 05.01.2018 г. В. Х. В., като председател на комисия и Т. Д. Д. като член на комисия в КТП, с разрешение № 1401 издават протокол № 15227615 за ПППТИ на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , знак за техническа изправност № 14564182 и удостоверение за техническа изправност, които удостоверяват, че ППС е технически изправно, без да е извършен преглед.

В доклад с рег. № 50-00-1055/13/16.03.2018 г. е посочено, че при извършване на тематична проверка на фирма - превозвач „К. Т.“ контролните органи констатира, че на борда на ППС, с рег. [рег.номер на МПС] еднолично е бил водачът К. К., притежаваш „карта на водача“ за дигитален тахограф № 0000000123449000 и за времето на извършване на ПППТИ от 13:20 ч. до 13:34 ч. е регистриран период на „почивка“, както е установено от извършена справка в система „С.“. По време на извършване на ПППТИ на ППС, рег. [рег.номер на МПС] се е намирало в период на почивка.

На 08.01.2018 г. В. Х. В., като председател на комисия и В. Т. Г. като член на комисия в КТП, с разрешение № 1401 издават протокол № 15245662 за ПППТИ на ППС, рег. [рег.номер на МПС] , знак за техническа изправност № 14564214 и удостоверение за техническа изправност, които удостоверяват, че ППС е технически изправно, без то да е представено на преглед. От извършена проверка в ИС е установено, че няма цифрово - графичното изображение на ППС с рег. [рег.номер на МПС] /сив фон в продължение на 12:33 мин/.

От становище от фирма [фирма] - дружеството, което поддържа ИС е установено, че на 08.01.2018 г. в дружеството не са постъпвали сигнали за проблем с камерата в КТП и последната е била в работно положение по време на ПППТИ с протокол № 15245662/08.01.2018 г.

В доклад с рег. № 50-00-1055/13/16,03.2018 г. е посочено, че при извършване на тематична проверка на фирма - превозвач „К. Т.“ контролните органи констатира, че на борда на ППС с рег. [рег.номер на МПС] еднолично е бил водачът Н. Г. и за времето на извършване на ПППТИ от 19:52 ч. до 20:04 ч. е регистриран период на „почивка“, както е установено от тахографски лист за 08.01.2018 г. По време на извършване на ПППТИ на ППС с рег. [рег.номер на МПС] се е намирало в период на почивка.

Прието е, че от резултатите от извършената проверка, както и прегледът на запазените цифрово - графични изображения в ИС и на пълния видеозапис потвърждават отразените факти в доклад с рег. № 50-00-1055/28/30.05.2018 г. Допълнително е посочено, че предвид данните от фирма - превозвач „К. Т.“ за коментирания ППС и регистрираните периоди на „почивка“ според тахографите, когато е следвало да се извършва ПППТИ на ППС, е направен извод, че ППС с рег. [рег.номер на МПС] , СА 8356 СН, СВ 6150 АВ и СА 9320 ТН не са преминали през линията за извършване на технически прегледи и не са били извършени ПППТИ, за което са били издадени съответните удостоверения и знаци за технически прегледи.

Прието е, че са налице предпоставки за прилагане на разпоредбите на чл. 148б, ал. 1,

т. 5, предл. първо, ад. 2 и ал. 3 и чл. 148, ал. 10, т. 4, предл. първо от ЗДвП за отнемане на разрешение № 1401 и заличаване на В. Х. В. и В. Т. Г..

С доклад, рег.№ 50-00-1055/28/30.05.2018 г. началникът на ООАА - С. предлага да бъде стартирано административно производство за отнемане на разрешение № 1401 за извършване на ПППТИ на ППС, издадено на [фирма], както и списъка към него, и за заличаване на технически специалисти В. Х. В., Т. Д. Д. и В. Т. Г. от регистъра на председателите на комисиите, извършващи прегледите, и на техническите специалисти по чл. 148, ал. 9 от ЗДвП.

С писмо с рег. № 50-00-1055/29/08.06.2018 г. и с рег. № 50-00-1055/29/08.06.2018 г. на основание чл. 26, ал. 1 от АПК заинтересованите лица са уведомени за започналото производство за отнемане на разрешение № 1401 и списъка към него, на документите, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед, на индивидуалните печати, предоставени на техническите специалисти, включени в списъка към разрешението, и за заличаване на технически специалисти В. Х. В., Т. Д. Д. и В. Т. Г. от регистъра по чл. 148, ал. 9 от ЗДвП и за прекратяване на достъпа на техническите специалисти, определени за председатели на комисии, до информационната система по чл. 147, ал. 9 от ЗДвП.

На 14.06.2018 г. управителят Т. Д. Д. на [фирма] е запознат със събраните в хода на административното производство доказателства, за което с съставен протокол.

На 14.06.2018 г. в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ постъпват писмени възражения с рег. № 50-00-1055/30 и рег. № 50-00-1055/31 съответно от технически специалисти Т. Д. Д. и от управителя на [фирма]. Прието е, че с цитираните възражения са поискани документи, на основание, на които са издадени АУАН с № 251240, 251241, 252538 и 252539 и на основание, на които е започнало производство за отнемане на разрешение № 1401 и за заличаване на технически специалисти В. Х. В., Т. Д. Д. и В. Т. Г. от регистъра по чл. 148, ал. 9 от ЗДвП, но не са представени нови доказателства.

При горните факт. установявания е издадена оспорената заповед № РД-01-910/08.10.2018 г. на изпълнителния директор на ИААА, с която по т. 1 се отнема разрешение № 1401 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, както и списъка към него, издадено на [фирма]; по т. 2 се прекратява достъпа на А. Х. Б., В. Х. В., Ц. И. Й. и Т. Д. Д. до информационната система по чл. 147, ал. 9 от Закона за движението по пътищата; по т. 3 се заличава В. Х. В., Т. Д. Д., В. Т. Г. от регистъра на председателите на комисии, извършващи прегледите, и на техническите специалисти по чл. 148, ал. 9 от ЗДвП.

Предвид така установеното от фактическа страна и събраните по делото доказателства съдът намира следното от правна страна.

Съдът намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, чл. 1 от АПК предвид датата на връчване на заповедта 15.10.2018 г. (л. 22) и датата на депозиране на жалбата чрез административния орган 26.10.2018 г.

Съдът намира, че с жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез управителя Т. Д. Д. е оспорена заповед № РД-01-910/08.10.2018 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ в своята цялост, предвид изрично заявения петитум в самата жалба и последвалите становище по делото. Процесната заповед обаче съдържа няколко диспозитива - т. 1 се отнема разрешение № 1401 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата

изправност (ПППТИ) на пътните превозни средства (ППС), както и списъка към него, издадено на [фирма]; по т. 2 се прекратява достъпа на А. Х. Б., В. Х. В., Ц. И. Й. и Т. Д. Д. до информационната система по чл. 147, ал. 9 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/; по т. 3 се заличава В. Х. В., Т. Д. Д., В. Т. Г. от регистъра на председателитена комисии, извършващи прегледите, и на техническите специалисти по чл. 148, ал. 9 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 147, ал. 1 от АПК предвижда, че право да оспорват административен акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. В този смисъл наличието на правен интерес за оспорващия е посочен в чл. 159, т. 4 от АПК като задължителна процесуална предпоставка за образуването и развитието на съдебното производство, а за наличието на тази предпоставка съдът трябва да следи служебно. Правният интерес е процесуалноправно понятие, защото се свързва с призната от АПК възможност да се търси съдебна защита и трябва да е пряк и личен. Поражда се от пряко засягане или застрашаване от засягане на законни интереси или субективни права или свободи. За да е налице пряк интерес, е необходимо със самата отмяна на оспорения административен акт непосредствено да се отстрани настъпилата или настъпващата щета от изпълнението на административния акт, да е налице действително и незабавно удовлетворяване на лицето. Личният правен интерес означава, че физическото или юридическо лице има право на жалба само в защита на своите субективни права, свободи и законни интереси.

Както бе посочено по-горе, със заповед № РД-01-910/08.10.2018 г. се засягат права и законни интереси на А. Х. Б., В. Х. В., Ц. И. Й., В. Т. Г. и Т. Д. Д.. Тези лица не са подавали жалба, нито пък са се присъединили към подадената такава от [фирма]. Последното налага жалбата на [фирма] да бъде оставена без разглеждане срещу заповед № РД-01-910/08.10.2018 г. в частта по т. 2 и т. 3, като недопустима като подадена при липса на правен интерес, за който съдът следи служебно – чл. 159, т. 4 от АПК. Занитресуваните страни А. Х. Б., В. Х. В., Ц. И. Й., В. Т. Г. и Т. Д. Д. следва да бъдат заличени като такива, понеже същите нямат правен интерес по отношение на оспорването по т. 1 от процесната заповед.

Следователно, жалбата на [фирма] е процесуално допустима за разглеждане срещу заповед № РД-01-910/08.10.2018 г. по т. 1, а именно в частта, в която се отнема разрешение № 1401 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност (ПППТИ) на пътните превозни средства (ППС), както и списъка към него, издадено на [фирма].

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповед № РД-01-910/08.10.2018 г. е издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

Разпоредбите на чл. 148, ал. 10, т. 4, чл. 15, ал. 2, т. 4 от Наредба № Н-32 и чл. 148б, ал. 2 от ЗДвП, послужили като правно основание за издаване на оспорената заповед, предоставят правомощия на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на упълномощени от него длъжностни лица да издават заповеди за заличаване от регистъра на председателите на комисии, извършващи прегледите /чл. 148, ал. 10/ и за отнемане на разрешенията за извършване на периодични технически прегледи

за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, както и списъкът към него. Тази законова компетентност и реализираната възможност за законова делегация на правомощията по чл. 148, ал. 11 и чл. 148б, ал. 2 от ЗДвП, осъществена със заповед № РД-08-342/17.08.2018 г. (л. 23 от делото) на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията с която е оправомощен Б. Р. - изпълнителен директор на ИААА да отнема разрешения за извършване на периодични прегледи за проверка на техническа изправност на ППС и списъците към тях, да заличава председателите на комисиите и техническите специалисти, извършващи прегледи за проверка на техническата изправност на ППС от регистъра по чл. 148, ал. 9 от ЗДвП. Следователно, обосновава се извод за липсата на отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК, доколкото оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена от компетентния административен орган.

Като индивидуален административен акт заповедта на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация” е подробно мотивирана, като в нея изчерпателно са посочени правните и фактическите основания за издаването ѝ. Същата отговаря, както на общите изисквания за съдържанието на административните актове, установени в нормата на чл. 59, ал. 2 от АПК, така и на специалните изисквания въведени с нормата на чл. 148, ал. 10 от ЗДвП. С оглед на това неоснователни са доводите на пълномощника на жалбоподателите за нарушаване на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В приложимия ЗДвП липсват специални правила за провеждане на административното производство. С оглед на това, приложение следва да намерят общите правила на АПК, които имат за цел изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая, посредством предвидените в кодекса доказателства и доказателствени средства, при зачитане на правото на участие на заинтересованите страни в производството. В настоящия случай тези правила са спазени, доколкото административният орган, преди издаване на оспорената заповед е извършил проверка, резултатите от която са обективирани в доклад, рег. № 50-00-1055/28/30.05.2018 г. (л. 80 и сл.), събрал е всички релевантни доказателства, приел и мотивирано отхвърлил възраженията на заинтересованите страни. Спазена е и разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от АПК, изразяващо се в изричното уведомяване на проверявания субект за започване на административното производство, като на заинтересованите лица е съобразено правото на защита, от което са се възползвали представяйки съответните доказателства и възражения (л. 72-77). Изготвен е протокол, рег. № 50-00-1055/32/14.06.2018г., съгласно който управителят на дружеството се е запознал с всички материали по административната преписка. Неоснователно е твърдението, че актът е незаконосъобразен като издаден след изтичане на срока по чл. 57, ал.1 АПК. Неспазването от административния орган на установените в чл. 57 АПК срокове, какъвто е настоящият случай не може да се разглежда

като самостоятелно основание за отмяна на административния акт. Съгласно т.8 от П № 4/1976 г. на Пленума на ВС, за административния орган сроковете за издаване на административните актове са инструктивни и с изтичането им не се преклудира възможността органа да се произнесе и по-късно т.е няма за последица погасяване на материалната компетентност. Това касае както когато производството по издаване на административния акт започва по искане на гражданите или организациите така и по инициатива на компетентния административен орган.

По отношение на правилното прилагане на материалния закон, в каквато насока доводи за незаконосъобразност са изложени в жалбата, настоящият съдебен състав намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 148б, ал. 1, т. 5, предл. първо, ал. 2 и ал. 3 от З.Дв.П., разрешението и списъкът към него се отнемат, когато: в контролно-техническия пункт, в който лицето по чл. 148, ал. 2 извършва дейността, е издаден документ, който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно, без то да е представено на преглед за проверка на техническата му изправност. Следователно, за осъществяване на хипотезата на визираната правна норма следва да бъде установено по безспорен начин наличието на две предпоставки кумулативно: 1/издаване на документ който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно и 2/ превозното средство да не е представено за преглед или да не е извършван преглед.

В случая, настоящият съдебен състав намира за доказани така визираните предпоставки, доколкото от страна на жалбоподателя не бе опровергана установената хода на административното производство фактическа обстановка. По делото не се спори, а и от доказателствата се установява, че ППС с рег. [рег.номер на МПС] , СА 8356 СН, СВ 6150 АВ и СА 9320 ТН не са преминали през линията за извършване на технически прегледи и не са били извършени ПППТИ, за което са били издадени съответните холограмни стикери и удостоверения за техническа изправност. Резултатите от извършената проверка, както и прегледът на запазените цифрово-графични изображения в ИС и на пълния видеозапис, потвърждават отразените в доклад с рег. № 50-00-1055/28/30.05.2018 г. констатации, че описаните ППС-та не са били представени на ПППТИ на 05.01.2018 г. и 08.01.2018 г., но в КТП с разрешение № 1401 са издадени документи, които удостоверяват, че МПС е технически изправно. Нещо повече, установено е, че ППС с рег. [рег.номер на МПС] на 08.01.2018 г. от 19.22 ч. до 19.40 ч., момента на „извършване на КТП“ и за което са съставени протокол № 15245657, знак за техническа изправност № 14564213 и удостоверение за техническа изправност, се е намирал в Испания, като вместо него на контролен преглед е премилано ППС с рег. № СА 9320. Само това несъответствие е достатъчно условие да бъде отнето разрешение № 1401 за извършване на периодични прегледи. Изложеното обосновава извода, че са налице материалноправните предпоставки за прилагане на разпоредбите

на чл. 148, ал. 10, т. 4. предл. първо и предл. последно и чл. 148б. ал. 1, т. 5, предл. първо и предл. последно, ал. 2 и ал. 3 от ЗДвП, чл. 15, ал. 2, т. 4, предл. първо и предл. последно, и чл. 26, ап. 1, т. 5, предл. първо и предл. последно, и ал. 2 от Наредба № Н-32.

Нормата на чл. 148б ал. 1, т. 5 от ЗДвП е императивна и не дава възможност на органа да извършва свободна преценка дали да отнеме или не разрешението, както и възможност да наложи друга мярка или санкция, различна от визираната в чл. 148б от Закона. Отнемането на разрешението за извършване на периодични прегледи за техническата изправност на ППС по своя характер представлява принудителна административна мярка, която се налага за предотвратяване извършването на други нарушения от страна на жалбоподателя, с оглед постигането на целта на ЗДвП, визирана в разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Закона - опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата. Ето защо настоящата инстанция счита, че обжалваната заповед, освен законосъобразна, е и съобразена с целта на закона. При гореизложените съображения се налага извода, че оспореният инд. административен акт е издаден при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна. При този изход на делото основателна е претенцията на процесуалните представители на ИААА за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същата следва да бъде уважена в размер на 100 лева, съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид гореизложеното, Административен съд София-град, II-ро отделение, 33-и състав:

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Т. Д. Д., в качеството на управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу заповед № РД-01-910/08.10.2018г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, в частта по т. 2, с която се прекратява достъпа на А. Х. Б., В. Х. В., Ц. И. Й. и Т. Д. Д. до информационната система по чл. 147, ал. 9 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и в частта по т. 3 с която се заличава В. Х. В., Т. Д. Д., В. Т. Г. от регистъра на председателите на комисии, извършващи прегледите, и на техническите специалисти по чл. 148, ал. 9 от ЗДвП, като подадена при липса на правен интерес от оспорване – чл. 159, т. 4 от АПК като

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част;

ЗАЛИЧАВА като заинтересувани страни по делото В. Х. В., Т. Д. Д., В. Т. Г.;

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Д. Д., в качеството на управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу заповед № РД-01-910/08.10.2018 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /ИААА/, с която заповед по т. 1 се отнема разрешение № 1401 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност (ПППТИ) на

пътните превозни средства (ППС), както и списъка към него, издадено на [фирма] като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението в частта, имащо характер на определение, подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с частна жалба, в 7-дневен срок от връчване на съобщение за изготвянето му.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от връчване на съобщението за изготвянето му.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК!

СЪДИЯ: